

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۴/۱۹

تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۶/۲۴

نوع مقاله: پژوهشی

درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها: ارائه چارچوبی مفهومی

نوشتۀ

* داتیس خواجه‌ثیان

** افشین امیدی

*** اسماعیل نوروزی

چکیده

افزایش رقابت، بین سازمان‌های رسانه‌ای سبب شده که مدیران این سازمان‌ها، در پی مدل‌های کسب و کار جدیدی برای درآمدزایی باشند. از آنجا که مدل‌های کسب و کار، بر اساس جلب توجه مخاطبان و تبدیل آنها به مخاطبان وفادار است، "درگیرسازی مخاطب" به موضوعی مهم در میان پژوهشگران مدیریت رسانه و مدیران رسانه‌ای تبدیل شده است. علی‌رغم اهمیت فرازینده این موضوع، محدود پژوهش‌هایی در زمینه مفهوم بردازی و ارائه مدل‌های نظری انجام شده‌اند. نظر به این امر و با هدف فراهم کردن چارچوبی مفهومی برای مطالعات آتی و زمینه‌ای جهت مدل‌سازی و توسعه نظری، پژوهش حاضر با مطالعه ادبیات تحقیق و بررسی یافته‌های تجربی در خصوص درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها، چارچوبی مفهومی به منظور مطالعه و توسعه نظری این مفهوم ارائه کرده است. ساختار چارچوب پیشنهادی شامل چیستی، چراچی، سطوح، راهبردها و آثار درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها است و علاوه بر یافته‌های ناشی از مرور نظاممند ادبیات، مواردی همچون خطمشی‌های سازمان رسانه‌ای، ملاحظات اخلاقی و متغیرهای کلان محیطی نیز در این چارچوب مورد توجه قرار گرفته‌اند.

کلیدواژه: درگیرسازی مخاطب، مدیریت رسانه، رسانه‌های خبری، رسانه‌های اجتماعی، چارچوب مفهومی.

مقدمه

با ظهور اکوسیستم دیجیتالی، مخاطبان با اشکال وسیعی از رسانه‌های گوناگون همچون رسانه‌های تلفن همراه، پخش جاری آنلاین (Streaming)، رسانه‌های چند-پلتفرمی و نمونه‌های متنوع دیگر روبه‌رو شده‌اند. در این وضعیت جدید، گسترۀ انتخاب‌های رسانه‌ای افراد، نسبت به گذشته، بسیار افزایش پیدا کرده و به همین دلیل رسانه‌ها با چالش‌های قابل اعتمایی در جلب توجه مخاطبان مواجه هستند. از سوی دیگر رسانه‌ها، از طریق همین فناوری‌های نوین، فرصت‌های بیشتری برای برقراری تعامل با مخاطبان پیدا کرده‌اند و حجم قابل توجهی از تولید رسانه‌ای به فرایندهای تعاملی دوسویه و چندسویه تبدیل شده است. (Chan_Olmsted & Wolter, 2018: 1-24).

در چنین محیطی، موفقیت رسانه‌ها به این اصل مهم وابسته شده که چگونه به بهترین شکل از اصول درگیرسازی مخاطب (Audience Engagement) بهره‌مند شوند؟ رویکردهای سنتی در مطالعات رسانه، تبلیغات و برندهای موفقیت سازمان‌های رسانه‌ای، رساندن مخاطب به مرحله "در معرض قرارگیری" (Exposure) را یک موفقیت برای رسانه قلمداد می‌کردند، در حالی که با ظهور گسترۀ رسانه‌های دیجیتالی، در معرض قرارگیری مخاطب دیگر کافی نیست و موفقیت سازمان‌های رسانه‌ای را تضمین نمی‌کند (Napoli, 2011). پژوهش‌های اخیر مدیریت رسانه‌ی نیز، به مدیران رسانه‌ای پی‌گرفتن رویکرد درگیرسازی مخاطب را پیشنهاد داده‌اند.

مفهوم درگیرسازی مخاطب ریشه‌هایی در نظریه‌های مخاطب فعال، مانند نظریۀ استفاده‌ها و رضامندی‌ها (Uses and gratifications) دارد. با این حال، این مقوله پدیده‌ای چندبعدی است که خاستگاه‌های آن‌زاماً به رشتۀ خاصی محدود نمی‌شود (Takahashi, 2010: 453-75). اعتماد به رسانه‌ها، به طور قدرتمندی با درگیرسازی مخاطب ارتباط دارد. به عبارت دیگر، درگیرسازی مخاطب می‌تواند باعث افزایش اعتماد مخاطب به رسانه شود و همچنین رسانه‌هایی که مخاطبان به آن اعتماد بیشتری دارند، با محتوای آن نیز بیشتر درگیر خواهند شد (Peifer & Myrick, 2019). درگیرسازی به یک حالت روان‌شناسختی در مخاطب اشاره دارد که در نهایت منجر به وفاداری او به رسانه می‌شود (Ibrahim, Wang, & Bourne, 2017: 321-38). به طور کلی، سازمان‌های رسانه‌ای برای خلق سرمایه اجتماعی، نیاز شدیدی به آشنایی با مقوله درگیرسازی مخاطب دارند. (Avidar, 2017: 955-62)

بیان مسئله

به علت فرآگیری رسانه‌ها، در تمامی ابعاد زندگی مردم و تأثیرگذاری بالای آن، رشتۀ مدیریت رسانه به عنوان یک علم میان‌رشته‌ای به حوزه‌ای بسیار جذاب برای جوامع علمی تبدیل شده است. این در حالی است که با سرعت قابل توجهی در ادبیات علمی بین‌المللی، رویکردها و نظریه‌های نوینی در حال ظهور و گسترش است و جای خالی بسیاری از این نوع نگاه‌ها در ادبیات علمی داخل کشور احساس می‌شود. از آنجا که مدیریت رسانه، صنعتی با مرزهای محو و نامشخص است (Doyle, 2013: 175-92).

مطالعات مفهومپردازی که با هدف ترسیم مرزها و شناسایی عناصر تشکیلدهنده و روابط میان آنها انجام می‌شوند، نقش مهمی در توسعه این رشته دارند. جامعه پژوهشی مدیریت رسانه در ایران، نیز آثار قابل توجهی در راستای تفسیر، ارزیابی و توسعه نظریه‌های جدید در عرصه مدیریت رسانه عرضه کرده است. از میان چنین تلاش‌هایی می‌توان به چارچوب "بازیوارسازی" (کریمی و غفاری غدیر، ۱۳۹۷؛ ۵۵: ۳۹۱-۴۰۸)، "مدیریت نوآوری رسانه‌ای" (روشنبل ارسطانی Karimi & Salavatian, 2018: 391-408) و امیدی، ۱۳۹۷: ۵۷-۸۳)، "رسانه‌های اجتماعی و نوآوری باز" (پژوهش جهرمی، ۱۳۹۶: ۸۸-۱۴۹)، "کارکنان دانشی سازمان‌های رسانه‌ای" (شریفی و همکاران، ۱۳۹۶: ۱۲۰-۱۰۳)، "خوشهای رسانه‌ای" (پوری، ۱۳۹۵: ۴۸-۱۳۹)، "چیستی سازمان‌های رسانه‌ای" (روشنبل ارسطانی، ۱۳۹۴: ۱۸-۵)، "مفهوم‌سازی خط‌مشی گذاری رسانه‌ای" (خواجه‌ثیان، ۱۳۹۰: ۴۰-۱۱) و غیره اشاره کرد. با این حال، اساس جست‌وجوی نگارندهان در منابع علمی، تاکنون پژوهشی مفهومی در مورد "درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها" انجام نشده است و استناد پژوهشی موجود، به صورت کاملاً پراکنده و با نگاهی خُرد و عملی، تنها به گوشه‌ای از این پدیده توجه داشته‌اند.

البته شایان ذکر است که پژوهش‌های مربوط به حوزه درگیرسازی در علومی مانند روانشناسی، بازاریابی، پژوهشی، آموزش و غیره، خاستگاه‌های خاص خود را دارد، برای مثال ادبیات گسترش‌های در خصوص درگیرسازی مخاطب در بستر بازاریابی و مطالعات کسب و کار (تحت عنوان درگیرسازی مشتری) وجود دارد (Walmsley, 2016: 66-78). در حالی که در بستر مطالعات رسانه‌ای، درگیرسازی مخاطب موضوعی کمتر مطالعه‌شده محسوب می‌شود.

باتوجه به اهمیت فراینده درگیرسازی مخاطب، برای نگهداری و حفظ مخاطب رسانه‌ها به طور عام و برای طراحی مدل‌های کسب و کار بنگاه‌های رسانه‌ای به طور خاص، همچنین پراکنده‌گی مدل‌های موجود و فقدان نسبی نظریه‌های مبنای برای انجام مطالعات در این حوزه، این پژوهش ارائه چارچوب مفهومی را به عنوان فراهم ساختن زیربنایی برای پیشبرد مطالعات در این زمینه مدنظر قرار داده است. چارچوب، به طور مشخص، ابزاری برای تشخیص عناصر تشکیلدهنده و مرزهای پدیده‌ای است که تا کنون مورد بررسی نظری و تئوری پردازی در قالب مدل قرار نگرفته و هدف از آن آماده ساختن زمینه برای اقدام‌های مدل‌سازی و نظریه‌پردازی است (Khajeheian, 2019: 40-7). با چنین دیدگاهی، پژوهشگران امیدوارنده‌رائی این چارچوب، مشوق مطالعات علمی و پژوهشی در زمینه این موضوع باشد و به توسعه آن در قالب مدل‌ها و پس از اجرای موفق آن مدل‌ها، به ارائه الگوهای مناسب اجرایی اقدام کنند. از این رو مسئله اصلی پژوهش این است که چارچوب مفهومی مطالعه درگیرسازی در رسانه‌ها چگونه است؟ برای این امر باید به سوالهای زیر پاسخ داد: درگیرسازی در مدیریت رسانه‌ها چه معنایی پیدا می‌کند و دارای چه ابعادی است؟ چه مؤلفه‌هایی در فرایند آن تأثیرگذار است؟ مطالعات تجربی در این عرصه چه یافته‌هایی را به پژوهشگران مدیریت رسانه‌ها و علوم ارتباطات ارائه می‌کنند؟ و در نهایت چگونه می‌توان به درک جامعی نسبت به آن دست پیدا کرد؟

مطالعه حاضر بدین صورت سازماندهی شده است: نخست، مقوله درگیرسازی مخاطب در بستر رسانه‌ها از لحاظ مفهومی بررسی می‌شود و یکی از جدیدترین چارچوب‌های پیشنهادی در این عرصه مورد ارزیابی انتقادی نگارندگان قرار می‌گیرد. دوم، با توجه به نفوذ و گستردگی رسانه‌های اجتماعی، درگیرسازی مخاطب در رسانه‌های اجتماعی از لحاظ مفهومی واکاوی می‌شود. سوم، نقش درگیرسازی مخاطب در بستر رسانه‌های خبری تشریح و انتقادهای وارد بر آن ذکر خواهد شد. چهارم، نتایج مطالعات تجربی در عرصه درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها به شکلی نظاممند گزارش می‌شود. در نهایت، با توجه به چارچوب‌ها، مفاهیم و یافته‌های تجربی موجود، نگارندگان چارچوبی مفهومی را برای درک کلیت درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها پیشنهاد می‌کنند.

روش انجام تحقیق

این تحقیق از لحاظ هدف، در زمرة پژوهش‌های توسعه‌ای - کاربردی محسوب می‌شود و همچنین از نقطه نظر روش‌شناسی، پژوهشی توصیفی تحلیلی است. داده‌های مورد استفاده در این تحقیق، حاصل مطالعات کتابخانه‌ای و اسنادی که پس از مرور عمیق پژوهش‌های مرتبط با مسئله تحقیق، یافته‌های مطالعه حاضر در شکل بررسی‌های مفهومی و تجربی ارائه شده است.

- برای یافتن مقاله‌های پژوهشی در خصوص درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها، جستجوهایی در برخی از معتبرترین پایگاه‌های علمی همچون راتلچ (Routledge)، الزویر (Elsevier)، سیچ (Sage)، وایلی (Wiley) و امرالد (Emerald) صورت گرفت. همچنین برای از دست نرفتن اسناد پایگاه‌های علمی دیگر، نگارندگان در پایگاه داده گوگل اسکالار (Google Scholar) به جستجوی اسناد پژوهشی پرداختند. ترکیب کلیدواژه‌هایی که در فرایند جستجو استفاده شد، عبارت‌اند از:
- درگیرسازی (Engagement) (و رسانه Media)
  - درگیرسازی مخاطب (Audience Engagement) (و رسانه Media)
  - درگیرسازی کاربر (User Engagement) (و رسانه‌های آنلاین Online Media)
  - درگیرسازی مشتری (Customer Engagement) (و کسب و کار رسانه‌ای Media Business)

پس از جمع‌آوری اسناد پژوهشی، چکیده مقاله‌ها به دقت مورد بررسی قرار گرفتند و موارد نامرتب از دایرۀ اسناد مورد بررسی خارج شد. در نهایت، تعداد ۲۳ مقاله مرتبط برای بررسی دقیق انتخاب و یافته‌های آن مطالعات در ادامه این پژوهش گزارش شده است. برای ترسیم چارچوب پژوهشی در این مطالعه از اصول پیشنهادی در تحقیق خواجه‌ثیان (2019) استفاده شده است.

مفهوم درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها

درگیرسازی به تمام سطوح توجه تا مشارکت مخاطب در رسانه‌ها اشاره دارد (Yu, Jung, Kim, & Jung, 2018: 145-460). تشدید فشار رقابت بین سازمان‌های رسانه‌ای،

برای جلب توجه مخاطب، باعث شده تا در گیرسازی مخاطب جایگاهی ویژه در میان پژوهشگران مدیریت رسانه و علوم ارتباطات پیدا کند (Belair-Gagnon, Nelson, & Lewis, 2019: 558-75). راهکارهای رسانه‌ای، در محیط پررقابت امروزی در راهبردهای خلق ارزش توجه ویژه‌ای به راهکارهای در گیرسازی مخاطب دارند (Chan-Olmsted & Wang, 2019: 133-46). اگرچه در گیرسازی ممکن است در عرصه‌های مختلف علوم اجتماعی معانی گوناگونی داشته باشد اما به طور کلی، در گیرسازی به معنای برقراری یک پیوند احساسی طولانی مدت رسانه با مخاطبان است (Chan-Olmsted & Wolter, 2018: 1-24). همچنین با توجه به ظهور رسانه‌های آنلاین و ارتباطات تعاملی در بستر رسانه‌های دیجیتال، اعمالی همچون نظر دادن کاربران، لایک کردن، اشتراک‌گذاری محتوا و غیره، از کردارهایی هستند که می‌توان میزان در گیرسازی مخاطب را از طریق آن نشان داد. (Picone et al., 2019: 1-19).

مدیران رسانه در قالب رویکرد در گیرسازی مخاطب، به دنبال پاسخ به این پرسش هستند که چگونه می‌توانند تعامل مخاطب با محتوای رسانه‌ای و یا تعامل او با بستر (platform) را به شکل قابل توجهی ارتقا بخشند. یکی از جامعه‌ترین مفهوم‌سازی‌ها در این حوزه، متعلق به مطالعه چان-اولسمتد و ولتر (2018) است؛ در این راستا، آنها از سه جنبه سعی کردند تا به شکل جامعی مفهوم در گیرسازی مخاطب را در رسانه‌ها تشریح کنند؛ این سه جنبه عبارت از: ابعاد مهم در تعریف در گیرسازی مخاطب، چرایی توجه به در گیرسازی و در گیرسازی مخاطب در عمل است. شکل ۱ اجزای مدل پیشنهادی آنها را نشان می‌دهد.

شکل ۱. اجزای مدل چان-اولسمتد و ولتر

اگرچه این مدل پیشنهادی یکی از کامل‌ترین و جدیدترین چارچوب‌های مفهومی در این زمینه است، با این حال، نگارندگان ایرادهایی را به شرح زیر به آن وارد می‌دانند:

۱. مدل مذکور (شکل ۱) در گیرسازی مخاطب را در نگاهی خُرد مطرح می‌کند و آن را تنها در تعامل مخاطب با محتوا یا بستر (platform) تعریف می‌کند. در نتیجه نشان نمی‌دهد که متغیرهای کلانی همچون مسائل اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و غیره چه جایگاهی در در گیرسازی مخاطب دارند، قابل ذکر است که خود نگارندگان پژوهش‌این کاستی را به عنوان محدودیت‌های پژوهش خود مطرح کرده‌اند؛ به عنوان مثال، مو و همکاران (2016) در فرایند در گیرسازی مخاطب، نقش تفاوت‌های فرهنگی ملی را پررنگ می‌بینند و اعتقاد دارند مسائل فرهنگی در تکنیک‌هایی که رسانه‌ها برای در گیرسازی مخاطب استفاده می‌کنند، تأثیر زیادی دارند.
۲. اگرچه در این چارچوب، متغیرهای زیادی شناسایی، تعریف و سپس دسته‌بندی شده است، با این حال، پس از بررسی دقیق می‌توان استنباط کرد که بسیاری از اجزای این مدل در ماهیت با یکدیگر همپوشانی زیادی دارند؛ برای مثال پژوهشگران این مطالعه در بخش در گیرسازی مخاطب در عمل در برخی بخش‌ها به تعریف مجدد در گیرسازی مخاطب و چیستی آن می‌پردازند. همچنین در بخش ابعاد مهم در تعریف در گیرسازی مخاطب مطالب به گونه‌ای است که این طور القا می‌شود که قصه‌نویسندهای نشان دادن آثار در گیرسازی (مانند اثرات شناختی - احساسی - رفتاری) است نه ارائه‌ای از چیستی و ماهیت در گیرسازی مخاطب در بستر رسانه‌ها.
۳. مدل پیشنهادی مذکور، نگاه تازه‌ای را، در راستای درک در گیرسازی مخاطب ارائه می‌کند و برای شروع پژوهش‌های هدفمند در این عرصه بسیار راهگشا است؛ اما در میدان عمل، پژوهشگران در نشان دادن اینکه چگونه سازمان‌های رسانه‌ای توانسته‌اند در کارزار رقابتی امروز در در گیرسازی مخاطب اثربخش عمل کنند، به خوبی تلاش نکرده‌اند. به عبارت دیگر، این چارچوب استفاده مناسبی از مطالعات تجربی کنونی در دنیا نکرده است.
۴. یکی دیگر از ایرادهای وارد به این چارچوب، ملاحظات اخلاقی است. آیا مسئله اخلاق و ارزش‌های جامعه در اینکه چگونه مخاطب را در گیر محتوا و رسانه کنیم تأثیری ندارد؟ این سوالی است که طراحان این چارچوب پاسخی برای آن فراهم نکرده‌اند.
۵. در نهایت این ایراد وارد است که محققان این مطالعه در پیش‌فرض خود رسانه‌ها را سازمان‌هایی با تنها ماهیت اقتصادی در نظر گرفته‌اند؛ چنین نگاهی می‌تواند جایگاه اهداف اخلاقی را در در گیرسازی مخاطبان مبهوم سازد.

در گیرسازی مخاطب در رسانه‌های اجتماعی

در بستر رسانه‌های اجتماعی، در گیرسازی با مفاهیمی همچون لایک کردن، نظر گذاشتن، اشتراک‌گذاری و غیره تعریف شده است (Srivastava, Saks, Weed & Atkins, 2018: 44-832).

در گیرسازی، با کیفیت تجربه کاربر، با معیارهایی همچون درگیری شناختی، احساسی و رفتاری با یک سیستم دیجیتالی شناخته می‌شود (Ciancone Chama, Monaro, Piccoli, Gamberini, & Spagnolli, 2019: 350-61). نکته‌ای که در بستر رسانه‌های اجتماعی و دیجیتالی اهمیت دارد، فراهم کردن زمینه‌ای است که مخاطب در آن، احساس کترول هم بر محتوا و هم بر تعاملات خود با دیگر کاربران داشته باشد. (Yu et al., 2018: 450-60) رسانه‌های اجتماعی و همچنین برنامه‌های تلفن همراه، بستر سیار مناسبی را در اختیار سازمان‌های رسانه‌ای گذاشته‌اند تا روابط خود را با مخاطبان افزایش داده و از طریق تکنیک‌های در گیرسازی بتوانند اعتماد و وفاداری آنها را نسبت به خود افزایش دهند (Kim & Baek, 2018: 148-58). با ظهر و جای گیری رسانه‌های اجتماعی، در تمامی ابعاد زندگی افراد، سازمان‌های رسانه‌ای در محیط کنونی به شکل قابل توجهی از محتوای متنی فاصله گرفته و رو به ترکیب آن با محتوای تصویری با رویکردی داستان‌سرایانه آورده‌اند. چنین تغییری، فرسته‌های جدیدی را برای مدیران رسانه‌ها در جهت خلق روایت‌های تصویری و جلب توجه مخاطب ارائه کرده است (Romney & Johnson, 2018: 1-16). در رسانه‌های اجتماعی، مخاطبان می‌توانند با مشارکت یکدیگر در فرایند هم آفرینی معانی، نقش قابل توجهی داشته باشند (Avidar, 2017: 955-62). رسانه‌های پخش همگانی (Broadcasters) نیز، با ظهر رسانه‌های اجتماعی، باید در تمام روال‌های سازمانی و غیرسازمانی مربوط به خود همچون تولید، توزیع و دریافت مخاطب بازنگری جدی کرده تا بتواند به نحوی اثربخش از مزایای در گیرسازی مخاطب استفاده کنند. (Moe, Poell, & van Dijck, 2016: 99-107)

۵۲ در گیرسازی مخاطب در رسانه‌ها: ارائه چارچوبی ... (۶۹-۷۴)

رسانه‌های اجتماعی، اگرچه باعث توانمند شدن کاربران در تولید و مصرف کاربران شده است، اما فوکر، با نگاهی انتقادی معتقد است که به همان نسبت برای کمپانی‌های رسانه‌ای، فرسته‌های بیشتری در جهت کالایی‌سازی (Commodification) مخاطب خلق کرده است (Fuchs, 2017). چنین نقدی به رسانه‌های اجتماعی، به اعتقاد نگارندگان، مبنی آن است که به طور کلی مقوله درگیرسازی مخاطب امری ناپسند و غیراخلاقی نیست؛ بلکه به پژوهشگران و کارگزاران رسانه‌ای نشان می‌دهد که ملاحظات اخلاقی باید از اهمیت بالایی، برخوردار باشد.

در این راستا که رسانه‌های اجتماعی چگونه می‌توانند در درگیرسازی مخاطب نقش ایفا کنند، مطالعات زیادی صورت گرفته است. اکثر این پژوهش‌ها، نگاه خود را به یک رویکرد عملی محدود کرده و نگاه جامعی نسبت به مقوله درگیرسازی مخاطب، در بستر رسانه‌های اجتماعی به دست نمی‌دهند. با تمام این کاستی‌ها، پانگیوتیپولوس و همکاران از معدود پژوهشگرانی هستند که سعی کرده‌اند با طراحی یک چارچوب مفاهیم، درک به نسبت کامل تری را در مورد درگیرسازی مخاطب در رسانه‌های اجتماعی ایجاد کنند. به طور کلی، آنها در چارچوب مفهومی خود سه جزء اصلی را در نظر می‌گیرند و مفاهیم موردنظر خود را در درون این سه بخش جای می‌دهند (شکل ۲). این چارچوب، به برنامه‌ریزان رسانه‌ای پیشنهاد می‌کند که برای درگیرسازی مخاطب در رسانه‌های اجتماعی، باید سه بخش، کلم، کانال‌ها، مخاطب و تعامل، را در نظر داشته باشند

(Panagiotopoulos, Shan, Barnett, Regan, & McConnon, 2015: 394-402) چارچوب به خوبی نشان می دهد که مقوله درگیرسازی مخاطب، تا چه حد پدیده ای چند بعدی است و نمی توان با راهبردهای یک جانبه و سطحی انتظار موفقیت در عرصه رسانه های اجتماعی داشت.

شکل ۲. چارچوب مفهومی درگیرسازی مخاطب در رسانه های اجتماعی (Panagitopolos & et.al, 2015)

۵۴

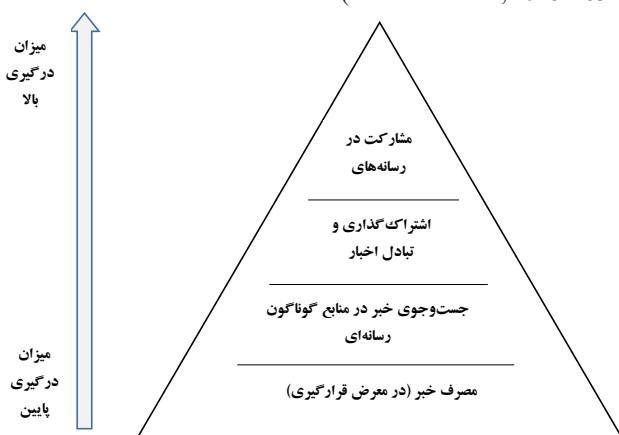
به طور کلی، فناوری های دیجیتال امکان تعامل همه جانبه را به مخاطبان و سازمان های رسانه ای ارائه کرده است، با این حال پژوهشگران در این دنیای دیجیتالی نیز به مدیران رسانه پیشنهاد می کنند که نقش ارتباطات فیزیکی و چهره به چهره با مخاطبان را فراموش نکنند؛ چراکه این گونه ارتباطات نقش بسیار قدرتمندی در هویت بخشی به مخاطب دارد. حتی این نوع نگاه پیامدهای مهمی برای جامعه شناسان شهری دارد؛ چراکه با ارتباطات فیزیکی، سازمان های رسانه ای قادر هستند از این طریق روابط شهروندان با فضاهای شهری را مستحکم کنند. (Boyles, 2017: 945-59)

درگیرسازی مخاطب در رسانه های خبری

شاید اصلی ترین هدف رسانه های خبری را بتوان اقناع مخاطب دانست و پژوهش های اخیر تأیید کرده اند که درگیرسازی مخاطب را می توان راهبردی اثربخش در افزایش اقناع قلمداد کرد (Ciancone Chama et al., 2019: 350-61). رسانه های خبری، دائم به این چالش فکر می کنند، که چگونه می توانند همزمان مواردی چون افزایش مخاطب، درگیرسازی مخاطب، موفقیت در بازارهای مالی رسانه ای، تعهد به ارزش های والای جامعه وغیره را به نحوی ارتقا دهند که هیچ کدام فدای دیگری نشود؟ با این حال، مسئله ای که با ظهور رسانه های آنلاین اهمیت بالایی دارد، جلب توجه مخاطبان از طریق افزایش مشارکت و درگیرسازی مخاطبان رسانه های خبری است. به عبارت دیگر، این اصل

به نقطه اهرمی تبدیل گشته تا رسانه‌های خبری بتوانند از طریق آن به سایر اهداف خود پردازند (Chua & Westlund, 2019: 153) چه طور محتوایی به بهترین شکل می‌تواند کاربران را تشویق به نظر دادن و اشتراک آن در رسانه‌های اجتماعی کند (Krebs & Lischka, 2019: 1-19). درگیرسازی مخاطب منجر به مشارکت فعالانه مخاطب، گاهی اوقات به شکلی غیرمنتظره و غیرمرتبط، در مراحل مختلف فرایند تولید خبر می‌شود. (Belair-Gagnon et al., 2019:558-75)

از دید ها و همکاران، درگیرسازی مخاطب در بستر رسانه‌های خبری از چهار سطح گوناگون تشکیل شده که در شکل ۳ قابل رویت است. در مرحله نخست این نمودار (صرف خبر)، به مدت زمانی توجه می‌شود، که مخاطب برای مصرف محتوای خبری صرف می‌کند؛ این یکی از رایج‌ترین معیارهایی است که سازمان‌های رسانه‌ای میزان درگیرسازی مخاطب را می‌سنجند. در سطح دوم (جست‌وجوی خبر توسط مخاطب)، به جست‌وجوی اخبار توسط مخاطب اشاره دارد که به طور مستقیم به نظریه وابستگی رسانه‌ای اشاره دارد. طبق این نظریه، وقتی فردی به محتوای خاصی وابسته است، از تمام ابزاری استفاده می‌کند، که بتواند آن محتوار را دریافت کند. سطح سوم، به اشتراک گذاری و تبادل اخبار میان مخاطبان اشاره دارد که شامل مواردی همچون گزینش، پردازش و پیشنهاد اخبار به دیگر افراد می‌شود. سطح چهارم که بیشترین میزان درگیرسازی مخاطب را شامل می‌شود، مربوط به مشارکت در رسانه‌های خبری است. به عبارتی در این سطح مخاطب دیگر تنها یک مخاطب صرف نیست، بلکه عضوی فعال از سازمان خبری محسوب می‌شود. به اعتقاد ها و همکاران، تمام رسانه‌های خبری، به دنبال دستیابی به هر چهار سطح درگیرسازی مخاطب نیستند؛ بلکه راهبردهای خود را با توجه به سطح مطلوب‌شان صورت‌بندی می‌کنند (Ha et al., 2018: 39-718). نکته قابل اهمیت در سطوح درگیرسازی آن است که میزان تعهد مخاطب به رسانه در هر یک از این سطوح فرق می‌کند. (Srivastava et al., 2018: 44-1832)

شکل ۳. سطوح درگیرسازی مخاطب در بستر رسانه‌های خبری

رسانه‌های خبری و درگیرسازی مخاطب در رسانه‌های اجتماعی

در عرصه رسانه‌های خبری، سریساراکام نشان می‌دهد که مخاطبان رسانه‌های خبری، محتوای خبری خود را، به شکل قابل توجهی از رسانه‌های اجتماعی دریافت می‌کنند. اهمیت یافتن نقش رسانه‌های نوین و همچنین درگیرسازی مخاطبان در بستر این رسانه‌ها، باعث شده تا بسیاری از رسانه‌های خبری پیشگام در داخل و خارج از کشور، شیوه‌های جمع‌آوری و تولید خبری خود را متحول سازند؛ مانند کمپین‌های هر شهر و ندیک خبرنگار. سریساراکام راه درگیرسازی مخاطب را برای رسانه‌ها خبری در محیط امروز، "دانستان‌سرایی دیجیتالی" می‌داند. او به کارگزاران خبری پیشنهاد می‌دهد که تیم‌های رسانه‌های اجتماعی، باید به شکل هدفمندی برای درگیرکردن مخاطبان با محتوای خبری تشکیل شوند. نخست اینکه این تیم‌ها باید از افرادی تشکیل شده باشد که پس‌زمینه خوبی در حرفه روزنامه‌نگاری داشته باشند، تا بتوانند محتوای باکیفیت را از محتواهای دیگر تمیز دهند؛ دوم، کارکنان خبری باید با فرایندهای بازاریابی محتوا، در سپهر رسانه‌های اجتماعی آشنا باشند تا بتوانند از طریق قواعد پیشرفت در این گونه رسانه‌ها به طور اثربخشی عمل کنند. (Srisaracam, 2018: 1081-90)

رویکرد درگیرسازی مخاطب در بستر رسانه‌های خبری باید متحول شود. به طورکلی، پیشنهاد شده است که سازمان‌های خبری سرمشق خود را، باید از سخنرانی صرف به رویکرد گفت‌وگویی (Dialogue) تغییر دهند. بر این اساس تمام کارکنان رسانه خبری، باید نگرش خود را مورد بازنگری (Post-truth age) قرار دهند. با یک نگاه انتقادی، می‌یر و همکاران با ارائه مفهوم "عصر فرا-حقیقت" (Post-truth age) مخاطرنشان کرده‌اند که در دنیای امروز، مخاطب هم یک راه حل و هم یک مسئله محسوب می‌شود. از سویی، رسانه‌های خبری از قدرت فناوری‌های نوین استفاده می‌کنند تا از مخاطبان خود به عنوان گردآورنده‌گان، تولیدکننده‌گان و حتی در برخی مواقع تفسیرکننده‌گان بهره برند و بر تعداد مخاطبان، در نهایت به درآمدهای خود می‌افزایند. از سوی دیگر، این تحولات سبب شده تا بسیاری از متقدان به این نتیجه برسند که با این نوع نگاه حقیقت‌یابی به عنوان هدف راستین حرفه روزنامه‌نگاری زیر سوال می‌رود؛ چراکه افرادی که در این حرفه آموزش ندیده و شاید احساس مسئولیت به آرمان‌های روزنامه‌نگاری نداشته باشند، به بازیگران کلیدی تولید و توزیع خبری تبدیل شده‌اند. این نوع نگاه، نشان می‌دهد که رسانه‌های خبری و روزنامه‌نگاری، درگیرسازی مخاطبان را نباید هدف غایی خود قلمداد کنند؛ بلکه در درجه نخست باید به این فکر کنند که درگیرسازی مخاطب چگونه می‌تواند به بهترین شکل آنها را در راستای اهداف آرمانی یک رسانه خبری (عدالت، حقیقت و غیره) یاری رساند.

(Meier, Kraus, & Michaeler, 2018: 1052-63)

می‌یر و همکاران با یک ارزیابی انتقادی بیان می‌کنند، تا به امروز تحقیقات درگیرسازی، به دنبال آن بوده که چگونه می‌توانند ترافیک سایت‌های خبری و اشتراک اخبار را توسط مخاطبان افزایش دهند. چنین منطقی ممکن است، نه تنها نقش حقیقت را در یک جامعه مدنی کتمان کند، بلکه به طور نظاممند برای گسترش اخبار جعلی توجیهی را فراهم کند. اما نکته جالبی که این پژوهشگران مطرح می‌کنند آن

است که در گیرسازی مخاطب، در رسانه خبری باید با منطق افزایش شفافیت در گزارش‌های خبری صورت گیرد، امری که به شکل قابل توجهی باعث جلب اعتماد مخاطبان و در گیرشدن آنها با محتوای رسانه‌های خبری می‌شود. این نویسندها، برای انتقای در گیرسازی در بستر رسانه‌های خبری، پنج راهکار عملی پیشنهاد کرده‌اند. این راهکارها در شکل ۴، به تصویر درآمده‌اند. همان‌طور که خود نویسندها به آن اشاره می‌کنند، منطق نگاه آنها به در گیرسازی مخاطب، این است که رسانه‌های خبری تنها هدف غایی خود را نباید در خدمت کردن به اجتماع (Community) بینند؛ بلکه باید پیوسته به این امر فکر کنند که چگونه می‌توانند فعالانه همراه با مخاطبان خود یک "اجتماع جدید" شکل دهند. این تفکر، دقیقاً نقطه‌ای است که می‌توان ماهیت در گیرسازی در بستر رسانه‌ها را از ماهیت در گیرسازی در بازاریابی تمیز داد.

شكل ۴. راهکاری می‌بر و همکاران برای انتقای در گیرسازی مخاطب

اگرچه داستان‌سرایی (Story-telling) به عنوان یکی از راهبردهای تأثیرگذاری در در گیرسازی مخاطب ارائه شده است، با این حال دو پلیسیس راهبرد "داستان‌سازی" (Story-making) را به مدیران رسانه

پیشنهاد می‌دهد. وی به این نکته اشاره می‌کند که رویکرد داستان‌سازی قدرت کترول بیشتری را به مخاطب ارائه می‌دهد، چراکه با به تمایلات خود می‌تواند داستان دلخواه خود را بسازد و در هر قسمت از داستان که علاقه‌بیشتری دارد، درگیر شود. (du Plessis, 2019: 92-175)

حضور فعالانه سازمان‌های خبری در رسانه‌های اجتماعی، نه تنها به یک امکان بلکه به یک الزام برای موافقیت آنها در جلب توجه مخاطبان تبدیل شده است. با این حال، روزنامه‌نگاران برای تأثیرگذاری بر مخاطبان، به دنبال تولید محتوایی هستند که بتوانند به بهترین شکل منجر به درگیرسازی مخاطبان شوند (Djerf-Pierre, Lindgren, & Budinski, 2019: 235). نکته مهم آن است که کارگزاران خبری نباید نگاهی سطحی نسبت به مقوله درگیرسازی مخاطب داشته باشند، چراکه در این صورت ماهیت این مفهوم را تنها به دریافت نظرهای کاربران (Comment)، لایک (Like) و اشتراک خبر توسط کاربران تقلیل داده‌اند. اگرچه از لحاظ ماهوی چنین نگاهی، جنبه‌های عمیق درگیرسازی مخاطب را در نظر نمی‌گیرد، مسئله‌ای که در نگاه می‌بر و همکاران به خوبی وجود داشت، با این حال زمینه‌ای را فراهم می‌کند تا به طور ملموس و عملی بتوان فعالیت‌های سازمان‌های رسانه‌ای را، در امر درگیرسازی مخاطب، مورد سنجش و ارزیابی قرار داد.

با توجه به ویژگی‌های جدید اکوسیستم دیجیتالی، درگیرسازی مخاطب در بستر رسانه‌های خبری به مثابة "فرهنگ مشارکتی" (Participatory culture) و "تعامل آنلاین" (Online interactivity) تعریف شده است؛ تعریفی که نقش مخاطب را به آنسوی مصرف صرف محتوای خبر سوق می‌دهد. بلایر-گاگنون و همکاران به رسانه‌های خبری رویکرد "روزنامه‌نگاری دوطرفه" (Reciprocal journalism) را پیشنهاد کرده‌اند. در این نوع نگاه، استدلال شده که روزنامه‌نگاران می‌بایست به مثابة بازیگرانی «اجتماع‌ساز» (Community-builders) نقش آفرینی کنند؛ کسانی که مستقیم با مخاطبان خود و غیر مستقیم با دیگر اعضای اجتماع تعامل برقرار می‌کنند. در چنین مسیری است که رسانه‌های خبری، به اعتقاد نویسنده‌گان مذکور، می‌توانند اعتماد مخاطبان را به رسانه‌های خبری افزایش دهند. این نویسنده‌گان نشان دادند که رسانه‌های خبری برای درگیرسازی مخاطبان خود، نباید تنها به راهکارهای مربوط به بستر و محتوایی اکتفا کنند؛ بلکه باید به رویدادهای واقعی و تعاملات چهره‌به‌چهره با مخاطبان خود نیز توجه ویژه‌ای داشته باشند و به عبارت دیگر راهبردهای "درگیرسازی مخاطب آفلاین" را مد نظر قرار دهند. (Belair-Gagnon et al., 2019: 75-558)

بررسی مطالعات تجربی

با توجه به اینکه درگیرسازی مخاطب، موضوع پژوهش‌های بسیاری در علوم بازاریابی، روانشناسی، ارتباطات انسانی وغیره بوده، لذا در این قسمت تنها مطالعاتی که در بستر رسانه‌ها صورت گرفته باشد، مورد توجه است. جدول ۱ مربوط به ۲۳ مقاله بین‌المللی است که در مجله‌های معتبر علمی به چاپ رسیده‌اند.

جدول ۱. بررسی یافته‌های تجربی مطالعات در گیرسازی مخاطب

شماره	محقق(سال)	هدف	زمینه	رویکرد	یافته‌های تحقیق
۱	Sung Un Yang, Min jeong Kang, ((2010))	ارزیابی انواع شکل‌های روابط ارتباطات بحران(برجستگی روابط، ارتباطات گفت و گویی باز و انتشار می‌بین در درگیرسازی مخاطبان برای کاهش احساس‌های منفی در زمان ارتباطات بحرانی.	آمریکا (شرکت کننده‌های دوره ارتباطی دانشگاه نورث‌ایسترن)	کمی	- نمونه آماری شامل نظری، - آزمایش آنلاین در وب گاه شبیه‌سازی شده. - جمع آوری دادها از طریق پرسش‌نامه آنلاین. - سوالات بر اساس طبقه‌بندی هفت قسمتی: - تحلیل با گرسنون.
۲	Takahashi, ((2010))	بررسی نحوه ارتباط و درگیر شدن جوانان با سایت‌های شبکه‌های اجتماعی با توجه به تغییرات اجتماعی و فرهنگی فعلی جامعه را بن در برابر جهانی شدن.	شهر توکیو ژاپن (آوریل ۲۰۰۷ تا ژانویه ۲۰۱۰)	کیفی	- روش مطالعه قوم‌نگاری در میان جوانان شهر توکیو - داده‌ها از طریق مصاحبه نمایه ساختاریاتیه ساختاریاتیه آفلاین و آنلاین ۷ - مصاحبه شدند گان Mixi ۱۵ کاربر و MySpace - تحلیل داده‌ها از طریق نظریه داده‌بندی به روش کلیزرو و اشنرس.
۳	Prabhu, Vinay and Rosenkrantz, ((2015))	ارزیابی استفاده از شبکه اجتماعی توییتر توسط بخش‌های رادیولوژی دانشگاهی.	آمریکا (بخش رادیولوژی، مرکز پژوهشی نیویورک لانگون)	کیفی	- مطالعه موردی؛ - تحلیل محتواي صفحه‌های توییتر کارمندان.
۴	Walmsley, ((2016))	بررسی پتانسیل درگیرسازی دیجیتالی مخاطبان هنر برای پرورش فرهنگ انتقاد از سازنده بین سازمان‌های هنری، هنرمندان و مخاطبان؛ و شکستن مواعظ حضور آنان و همچنین توسعه راهبردهای مختلف بازاریابی برای بخش‌های مختلف مخاطبان می‌پردازد.	انگلستان (دانشگاه لیدز)	کیفی	- روش تحقیق نتوگرافی (قلمگاری اینترنتی)، - جمع آوری دادها از روش تکبی، - نظرسنجی مخاطبان و شرکت کنندگان، - مباحثه گروهی؛ - مصاحبة عقبی، - تحلیل محتوا.

<p>تغییر در ارائه ارزش (دیدن و بدنو تبلیغاتی) به جای خرید اشتراک) باعت افزایش توجه و در گیرسازی مخاطبان شد.</p>	<p>- روش مورد استفاده در این پژوهش آزمایشگاهی است: - تعداد مشارکت کنندگان در این پژوهش ۵۲ نفر بوده‌اند.</p>	<p>کیفی</p>	<p>دانمارک</p>	<p>بررسی تغییر نجوه ارائه ارزش در مدل کسب و کار سنتی به مخاطبان و تأثیر بر افزایش توجه و در گیرسازی آنها در پست.</p>	<p>Khajehian, ((2016)</p>	<p>۵</p>
<p>این مطالعه نشان می‌دهد که حتی در عصر دیجیتال ارتباط با جامعه به صورت فیزیکی برای جذب مخاطبان دیجیتال در فضاهای شهری ضروری است. روزنامه‌نگاران برای اتصال محیط‌های تویید دیجیتال و فیزیکی باید تعامل‌های اسنادی حاصل شده را در سطح محاذی را تفویت کنند.</p>	<p>مطالعه موردی (با الهام از آثار تاریخی محققان مطالعات شهری و مطالعات مدرن اکولوژیست‌های رسانه‌ای)، - مصاحبه عمیق با ۴۹ نفر از مخصوصان رسانه، - مصاحبه‌های قائم‌گارانه و تحلیل اسنادی حاصل شده است.</p>	<p>کیفی</p>	<p>نیواورلتن (آمریکا)</p>	<p>این تحقیق با استفاده از چارچوب اکولوژی رسانه به دنبال این است که، چگونه فرایند تولید اخبار، پرونده نمایند به محیط شهری را تقویت و زمینه‌های مراقبت شهری را ایجاد می‌کند.</p>	<p>Boyles, ((2017)</p>	<p>۶</p>
<p>انگیزه‌های تعاملی اجتماعی هم‌ترین عامل برای در گیرسازی مخاطب و سرگرمی هم‌ترین عامل برای خواندن نظرها است.</p>	<p>- نمونه آماری شامل ۳۱۳ نفر؛ - داده‌ها به صورت پرسشنامه‌ای جمع اوری شده است؛ - تحلیل داده‌ها توسیع PCA توسیع varimax rotation صورت گرفته است.</p>	<p>آمیخته</p>	<p>سوئیس</p>	<p>این مطالعه به بررسی ارزش تعامل مخاطب و خواندن نظر توسط مخاطب در رسانه‌های آنلاین پرداخت.</p>	<p>Krebs, Isabelle and Lischka, 2017</p>	<p>۷</p>
<p>افراد مشهور با مخاطبان خود از راههای مختلف مانند نوشن جوک، عکس‌های سفر تعامل سایر کاربران توییتر، اطلاع نظر در مورد رویدادهای جاری، تبلیغ خود و دیگران؛ با مخاطبان خود ارتباط پرقرار می‌کنند.</p>	<p>- داده‌ها از توییت‌های ۶۰ فرد مشهور در صنعت فیلم انتخاب شده است (۱۳۰ مرد و ۲۹ زن).</p>	<p>کیفی</p>	<p>آمریکا (توییتر)</p>	<p>تحلیل در گیرسازی مخاطب با انواع گوناگون توتیت‌های (سلبریتی).</p>	<p>Afrad مشهور (سلبریتی) Das, Sanchari and Goard, (Javon), (2017)</p>	<p>۸</p>
<p>در گیرسازی در پست بر احساس‌ها نسبت به تصویر برند، ادراک و خدمات مشتری خرد و فروشان آلابن تأثیر گذارد است. عوامل مؤثر بر در گیرسازی مخاطبان، احساس‌های عمومی، نوع نگرش، طول متن توییت شده و نوع رسانه است.</p>	<p>- داده‌ها از توییتر این پنج برنده زمینه خرده‌فروشی‌های آلابن جمع اوری شده است. - برای تحلیل احساسات از برنامه SentiStrength استفاده شده است.</p>	<p>کمی</p>	<p>انگلستان (پنج برنده مشهور در زمینه خرده‌فروشی‌های آلابن Amazon Tesco, Argos, Asda John Lewis ۱۰ آوریل تا ۲۰ مه (۴) مدت یک ماه).</p>	<p>بررسی تأثیر در گیرسازی مخاطبان در خرد و رسانه‌های درگیر کاربران از تصویر برند و خدمات در پست توییتر.</p>	<p>Ibrahim et al., ((2017)</p>	<p>۹</p>
<p>پست‌های مربوط به سرطان بیشتر از پست‌هایی که مربوط به سرطان نبودند، لایک، نظر و اشتراک گذاری دریافت و میزان در گیرسازی آنها بالاتر بوده است.</p>	<p>- پست فیسبوک اسازمان و ۱۹۹۲ پست به صورت تصادفی انتخاب شده است. - تحلیل محتوای کمی</p>	<p>کمی</p>	<p>آمریکا (صفحه فیسبوک آنجمن سرطان آمریکا) بازه زمانی پژوهش از اکتبر ۲۰۱۳ تا ژانویه ۲۰۱۴ بوده است.</p>	<p>تحلیل محتوای پست‌های مفحة فیسبوک آنجمن سرطان آمریکا. بررسی رابطه بین ارتباط پیام ویزگی‌های منبع و خصوصیات پیام را با تعداد لایک، نظرها و میزان اشتراک دریافت شده و میزان در گیرسازی.</p>	<p>Srivastava et (al.), (2018)</p>	<p>۱۰</p>

۱۱	تبيين يك مدل ساختاري برای بررسی درگيرسازی برنامه های موبایلي با هدف شناساني ويزرگي هاي نوآورانه و تجربيات کاربرى در ديرگر شدن با برنامه ها.	آمريكا	آميشته	- در اين پژوهشن ۵۰۳ نفر در قسمت کمي پژوهش در برگردن پرسشنامه پژوهش مشارکت داشتند و ۱۸۱۱ نفر همراه در قسمت كيفي موردن بررسى قرار گرفته است. - برای تحليلدادها نرم افزار AMOS.	Kim & Back, ((2018
۱۲	بررسی راهكار هدیه دهی و تأثیر گذاری آن در درگيرسازی بینندگان در جریان پخش ویدو زنده در ستر Afreeca	كمي	كمي	تعداد کاربران بررسی شده در اين بازه زمانی ۲۴٪/۲۴ نفر بودند که در صدر آقابان و ۷۵ خانمها بودند: - تحليل رگرسيون.	کره جنوبی ۱ آكتبر تا ۲۰ دسامبر ۲۰۱۶
۱۳	بررسی ارتباط بين روایت تصویر و درگيرسازی در شبکه های اجتماعی	آمريكا، استراليا، سريلانكا و روسيا	كمي	- مطالعه موردي داده های (بسته های) اينستاگرام توسط Picodash پست جمع آوري شده است: - تحليل مخواطي کمي و تحليل رگرسيون خطی.	Romney & Johnson, ((2018
۱۴	طراحی استراتژي محتوا در شبکه های اجتماعی و بررسی نقش روایت و داستان سرای در رسانه های اجتماعی خبری و همچنین بررسی نقش تمدنی تولید محتوا در شبکه اجتماعی است	تایلند Thairath, NMG PPTV	كيفي	- مطالعه موردي - مصاحبه عميق با ۱۵ نفر (نموده گيري هدفمند) از متخصصان حوزه خبر در سه سازمان در تایلند - جمع آوري شده است ۷	Srisaracam, ((2018
۱۵	بررسی ميزان تعامل مخاطب با خبار و عوامل مؤثر در درگيرسازی مخاطب.	آمريكا	كمي	- شرك تکنندگان در اين پروپيشن شامل دو دسته افراد دانشگاهي و مردم عامدي هستند - دادها از طريق پرسشنامه جمع آوري شده است: - تحليل رگرسيون	Ha et al., ((2018

<p>هر دو سازمان، رویکرد دیجیتالی برای در گیرسازی مخاطبان در پیش گرفته اند (عاملات در بسترهای (عواملات در بسترهای در توزیت، فیس بوک، استپ چت و ...). استفاده سازمان های خبری Hearken از پیشتر شرک های برای گفته و گو تعامل و پوشش موضوع های که مخاطبان معرفی کردند؛ در فضای آنلاین نیز، هر دو سازمان سعی کردند از راه های مختلف با مخاطبان ارتباط پرداز از طریق گفت و گوی مستقیم، ایجاد قضای گفتمان در ساختمان مادرم از ابطا با سازمان های اجتماعی و غیره.</p>	<p>- مطالعه نظیقی دو سازمان خبری PR، MilPR فومنکاری؛ - روش جمع آوری داده ها از طریق مشاهده مستقیم و مصاحبه عمیق با ۲۶ نفر از مدیران و تولید کنندگان خبر؛ - تحلیل محتوای کفی داده ها.</p>	<p>کیفی</p>	<p>آمریکا</p>	<p>مطالعه نقش روزنامه نگاری در فعالیت های در گیرسازی مخاطبان رسانه های عمومی در آمریکا.</p>	<p>Belair Gagnon et al., ((2019))</p>	۱۶
<p>آشنایی (تجربه شخصی فرد) با موضوع، باعث در گیرسازی مخاطب می شود، به پیش داوری نسبت به موضوع. در گیر سازی فرایش می پابد، در صورتی که روایت با مقاصد شخصی فرد سازگاری داشته باشد. معمولاً افراد نسبت به اینکه اخباری تواده اهداف پیش داورانه و ترغیب کننده داشته باشد آگاهی ندارند.</p>	<p>- داده ها به صورت کارگاهی و از طریق پرسنل نامه جمع آوری شده است؛ ۵۶ نفر در این کارگاه حضور داشته اند.</p>	<p>کمی</p>	<p>ایتالیا</p>	<p>در ک و اکشن کاربران به محتوای سوگیرانه در اخبار و بررسی اثر آشنایی با موضوع اخبار و پیش داوری (prejudice) به موضوع خبری در در گیرسازی نسبت به موضوع خبری در در گیری مخاطب با اخبار.</p>	<p>Ciancone Chama et al., ((2019))</p>	۱۷
<p>لایک کردن، کامت گذاندن و اشتراک گذاری مطالب به عنوان ریز کش های در گیرسازی مخاطب شناسایی شده است.</p>	<p>مرور ادبیات و توسعه مفهومی</p>	<p>مفهومی</p>	<p>بلژیک</p>	<p>توسعه چارچوب مفهومی ریز کش های در گیرسازی Small acts of engagement (برای مطالعه در گیرسازی مخاطب در محیط شبکه ای رسانه ها).</p>	<p>Picone et al., ((2019))</p>	۱۸
<p>استفاده از طنز در خبر باعث بر جستگی موضوع می شود، اما ممکن است با تأثیر گذاری منفی بر اعتماد خواننده در گیرسازی مخاطب راحت تأثیر فرار دهد. محتواي طنز می تواند به دلیل داشتن جنبه نظری و تمایل به اشتراک گذاری کاربران تأثیر مثبت داشته باشد. نتایج نشان می دهد استفاده از محتواي طنز توسط یک منبع خبری قابل اعتماد، باعث در گیرسازی مخاطب می شود.</p>	<p>- پژوهش آماری؛ آنلاین؛ - تعداد افراد شرکت کننده در این پژوهش ۳۶ نفر؛ - استفاده از معادلات ساختاری.</p>	<p>کمی</p>	<p>آمریکا</p>	<p>بررسی تأثیر گذاری محتواي خبری طنز آمیز بر ادراک و در گیرسازی مخاطبان.</p>	<p>Peifer & Myrick, ((2019))</p>	۱۹

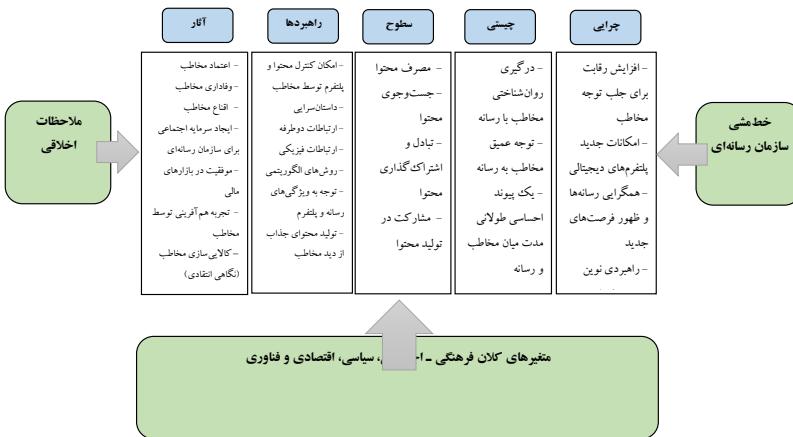
کلورین فیس بوک، نوع پست انتخابی برای پارگاری، رفقار مخاطبان، پستهای ویدئویی و مان وارگاری به مخصوص عصر و شب، بر ترخ در گیرسازی در فیس بوک تأثیر گذارد است.	نوجه به علاقه عموم مهتر از توجه به علاقه سازمان در در گیرسازی مخاطب در شبکهای اجتماعی است. مطالب آموزشی در حوزه پدشنست، باعث توجه و در گیرسازی مخاطبان می شود.	۲۸۹۹ - مالزی، پست از صفحه فیس بوک وزارت بهداشت، به عنوان داده جمع آوری شده است: کمی	مالزی، پست از صفحه فیس بوک وزارت بهداشت مالزی در حوزه بهداشت.	Rahim, A and Izzudin, Afiq and Ibrahim, Mohd Ismail and Salim, A and Nizam, Faizul and Ariffin, ((2019
یافته های کلیدی این پژوهش: ۱. افزایش اهمیت در گیرسازی برای میانی خواسته های مخاطب؛ ۲. ظهور گزندگاری در تاچ خبر؛ ۳. استفاده متعدد از پستهای درجیتالی مختلف.	این یک مطالعه طولی از سال ۲۰۱۵ تا ۲۰۱۸ است: -داده های طبق مصایب نیمه ساختاری اینکه و عیقی با متخصصان اتفاق خبر دو سازمان جمع آوری شده و تحلیل محتوای کلی صورت گرفته است.	کیفی	سنگاپور (مطالعه دو اتفاق خبر)	با استفاده از رویکرد خلق معنی (sensemaking) به بررسی تأثیر فناوری های نو نو گهور بر فعالیت های همکارانه خبری در اتفاق های خبر پرداخته است.
دسته بندی انواع نظرها در یوتوب: ۱. ابراز احساسات در مورد فیلم تولید شده (منیت، منفی و خنثی)؛ ۲. اشتراک گذاشتن احساسات (احساسات منیت دهنده) و منیت مانند خشم احساسات منیت مانند خشم و تکرای از اضطراب)؛ ۳. اشتراک گذاری تجزیه های شخص در یوتوب؛ ۴. اشتراک گذاری اطلاعات و ایده های در مورد یک موضوع مشخص؛ ۵. مقصص ساخت و سرزنش کردن سازمانها گروهها و غیره در مورد یک موضوع مشخص؛ ۶. عاقذامات پیشنهادی درباره موضوع مورد نظر مخاطب.	-مطالعه موردی بنج روزنامه های مم در یوتوب؛ -عنوان داده جمع آوری شده است: کمی	آمیخته	هلند	بررسی نقش روزنامه های در یوتوب و بررسی انواع اشکال در یوتوب مخاطب در یوتوب
پیشنهادهای مطالعه برای در گیرسازی مصروف کننده تولید کننده: -حفظ مشاهار ک متشریان حرفا های با توسعه داستان سرایی؛ -تقویت تحریجه هم افرینی (co creation) - مصروف کننده تولید کننده	-روش بیرونی نظریه داده بندی. -داده های از شبکه های اجتماعی پست های فیس بوک یوتوب تپییر و بلگ Ideas این برند جمع آوری شده است. -روش نمونه گیری نظری؛ -برای تحلیل داده های نرم افزار NVivo استفاده شده است.	کیفی	دانمارک	به مطالعه داستان سرایی چند سانه در محیط تجاری معاصر پرداخته و چارچویی برای در گیرسازی مصروف کننده تولید کننده در داستان سرایی رسما نام دارد برای برندینگ در برند LEGO می پردازد.
				du Plessis, ((2019

ارائه چارچوب مفهومی

پس از مرور مفاهیم، نظریه‌های مطرح شده و مطالعه‌های تجربی در عرصه درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها، چارچوب پیشنهادی این پژوهش به شرح شکل ۵ ارائه می‌شود.

این چارچوب درگیرسازی را محدود به چند راهبرد در سطح خردنمی داند، بلکه آن را پذیده‌ای چندبعدی می‌پنداشد، که از مجموعه‌ای از متغیرهای خُرد و کلان تأثیر می‌گیرد. در این چارچوب چرایی، چیستی، سطوح، راهبردها و آثار درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها مطرح شده و جایگاه متغیرهای کلان دیگر، همچون متغیرهای فرهنگی - اجتماعی، سیاسی، اقتصادی، فناوری و نیز نقش خط‌مشی سازمان رسانه‌ای و ملاحظات اخلاقی تعیین‌کننده است. موارد نوآوری آن نسبت به مدل‌های پژوهشی دیگر، به شرح زیر است:

- در مطالعه‌های پیشین، چارچوبی که این متغیرهای تأثیرگذار را به شکل یکپارچه و در قالب یک نظام واره ارائه دهد دیده نشده و هر یک تعدادی از این متغیرهای را، به شکل بخشی مطالعه کرده است.
- در حالی که در اغلب پژوهش‌های پیشین، نقش ملاحظه‌های اخلاقی در پذیده درگیرسازی مخاطب نادیده گرفته شده، این چارچوب مفهومی اخلاقی را به عنوان یکی از بینانه‌های امر درگیرسازی مخاطب مطرح ساخته و تأکیدی بر اهمیت رعایت مسائل اخلاقی در امور کسب و کار و سازمان‌های مبتنی بر فعالیت‌های اقتصادی دارد.
- یکی از چالش‌های درگیرسازی مخاطب، که سبب کم شدن تأثیر آن می‌شود، کوتاه‌نگری و اقدام‌های مقطوعی، بدون در نظر گرفتن یک خط سیر بلندمدت و مدیریت شده برای درگیرسازی مخاطبان و تبدیل آنان به مشتریان وفادار است. با در نظر گرفتن خط‌مشی سازمان‌های رسانه‌ای در این چارچوب، این مخاطره‌رایج، مورد توجه قرار گرفته و کنسکران و طراحان برنامه‌های درگیرسازی، مخاطب را به در پیش گرفتن یک خط‌مشی بلندمدت در امر درگیرسازی فرامی‌خواند. با در نظر گرفتن موارد فوق، چارچوب پیشنهادی، بستری نظام‌مند برای مطالعه درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها فراهم می‌کند. ۶۴

شکل ۵. چارچوب مفهومی درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها

نتیجه‌گیری

همان‌طور که ذکر شد، این پژوهش با هدف طراحی چارچوبی مفهومی برای فرایند درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها انجام شد. برای این امر ابتدا ادبیات تحقیق مورد بررسی قرار گرفت و با رویکردی نظاممند، پژوهش‌های اخیر در عرصه بین‌المللی مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. در رویکردی ترکیب‌گرا و با شناسایی خلاً موجود در ادبیات این موضوع، چارچوب مفهومی ارائه شد که حاصل پاسخ به سوال‌های اصلی پژوهش است. در پاسخ به سؤال اصلی پژوهش، چیستی، چراًی، سطوح، راهبردها و آثار درگیرسازی مخاطب در رسانه‌ها به عنوان ساختار این چارچوب در نظر گرفته و یافته‌های ناشی از مرور نظاممند ادبیات در این چارچوب جای داده شد. علاوه بر آن، موارد دیگری همچون خط‌مشی سازمان‌های رسانه‌ای، ملاحظه‌های اخلاقی و متغیرهای کلان فرهنگی - اجتماعی، اقتصادی، سیاسی و فناوری، که در مطالعه پژوهش‌های گذشته، به طور عمدۀ از نگاه محققان مغفلو مانده بود، در این چارچوب مورد توجه قرار گرفتند.

پژوهش‌های ارزیابی مطالعه‌های انسانی درگیرسازی مخاطب

یکی از مهم‌ترین محدودیت‌هایی که در این پژوهش با آن رو به رو بودیم، فقدان چارچوب مدون برای سنجش میزان درگیرسازی مخاطب، با توجه به نوع رسانه است. نظر به اهمیت چارچوب سنجش و گستردگی آن، این پژوهش عامدانه، چارچوب سنجش عملکرد را، به عنوان محدودیت وضع کرده و وارد آن نشده است. انتظار می‌رود در پژوهش‌های آینده، مطالعه‌های عمیقی در زمینه ارزیابی سنجش عملکرد درگیرسازی مخاطب صورت گیرد. البته در برخی مطالعه‌های کم‌شمار پیشین، سنجه‌های بررسی درگیرسازی مخاطب در رسانه‌های اجتماعی (نگاه کنید به پژوهش خلفی و همکاران، ۱۳۹۷: ۵۷ – ۴۷) و رسانه ملی (روشنی‌دل ارسطانی و همکاران، ۱۳۸۹: ۵۳ – ۷۲) صورت گرفته است؛ ولی این مطالعات زمینه‌های اولیه را فراهم کرده‌اند و این عرصه نیازمند توسعه نظری و تدوین دستگاه‌های ارزیابی عملکرد است. انتظار می‌رود، پژوهش حاضر زمینه‌ای را برای پژوهش‌های آتی فراهم سازد، به نحوی که این چارچوب پالایش شود و یا برای توسعه مدل‌ها و نظریه‌های جدید مورد استفاده قرار گیرد. علاوه بر این به پژوهشگران علاقه‌مند به این عرصه پیشنهاد می‌شود با توجه به نوع رسانه‌ها و سطوح درگیرسازی، به توسعه شاخص‌هایی برای اندازه‌گیری میزان درگیرسازی مخاطب بپردازند.

مدیران و کارگزاران رسانه‌ای فعال در میدان عمل نیز باید توجه داشته باشند که درگیرسازی مخاطب پدیده‌ای تک‌بعدی نیست و بهشت با متغیرهای دیگر (نگاه کنید به شکل ۵) در ارتباط تنگاتنگی قرار دارد. در قدم نخست، مدیران رسانه‌ها باید مشخص کنند که جایگاه درگیرسازی مخاطب در اسناد سیاستگذاری کجاست و سازمان‌های رسانه‌ای، دقیقاً می‌خواهند در کدام‌یک از سطوح فرایند درگیرسازی مخاطب سرمایه‌گذاری کنند و طبق آن سطح، چه راهبردهایی را باید مد نظر قرار دهنند. همچنین باید به کدهای اخلاقی در این مسیر توجه ویژه‌ای داشته باشند و این نکته را بدانند که هر ارزشی در جامعه باید فدای درگیرشدن مخاطب شود.

منابع

- پژوهش جهرمی، امین (۱۳۹۶)، ”رسانه‌های اجتماعی: ابزاری برای نوآوری باز در شرکت‌های کوچک و متوسط“، فصلنامه رسانه، دوره ۲۸، شماره چهارم.
- پوری، احسان (۱۳۹۵)، ”خوش‌های رسانه‌ای (از تجمع محلی صنعت رسانه تا جهانی سازی اقتصاد فرهنگی)“، فصلنامه رسانه، دوره ۲۷، شماره دوم.
- خلفی، امیر، داتیس خواجه‌ئیان و علی بدیع‌زاده (۱۳۹۷)، ”شناسایی سنجه‌های اندازه‌گیری عملکرد پلتفرم‌های درگیرسازی مخاطبان مبتنی بر رسانه‌های اجتماعی در صنعت خودروسازی کشور“، فصلنامه مطالعات رسانه‌ای، دوره ۱۳، شماره چهارم.
- خواجه‌ئیان، داتیس (۱۳۹۰)، ”مفهوم سازی خط‌مشی گذاری رسانه‌ای: شناسایی مولفه‌ها، فرایند و حوزه عمل“، فصلنامه پژوهش‌های ارتباطی، دوره ۱۸، شماره اول.
- روشنبل اریطانی، طاهر، داتیس خواجه‌ئیان و امیر اعظمی (۱۳۸۹)، ”طراحی سنجه‌های تأثیر بر مخاطب برای آگهی‌های بازرگانی در رسانه ملی“، فصلنامه مدیریت بازرگانی، دوره ۲، شماره چهارم.
- روشنبل اریطانی، طاهر (۱۳۹۴)، ”چیستی سازمان‌های رسانه‌ای“، فصلنامه رسانه، دوره ۲۶، شماره چهارم.
- روشنبل اریطانی، طاهر و افسین امیدی (۱۳۹۷)، ”مدیریت نوآوری رسانه‌ای: تدوین چارچوبی یکپارچه“، فصلنامه رسانه، دوره ۲۹، شماره سوم.
- شریفی، سید‌مهدی، مهدی‌یار راشد و هادی سابقی (۱۳۹۶)، ”طراحی مدل حفظ کارکنان دانشی سازمان‌های رسانه‌ای آینده“، فصلنامه رسانه، دوره ۲۸، شماره سوم.
- کریمی، کیانوش و جلال غفاری غدیر (۱۳۹۷)، ”بازی‌وارسازی، فناوری نوین اقناع مخاطب“، فصلنامه رسانه، دوره ۲۹، شماره سوم.

۶۶

Avidar, R. (2017), “Public relations and social businesses: The importance of enhancing engagement”, *Public Relations Review*, 43(5).

<https://doi.org/10.1016/j.pubrev.2017.03.015>

Belair_Gagnon, V., Nelson, J. L., & Lewis, S. C. (2019), “Audience Engagement, Reciprocity, and the Pursuit of Community Connectedness in Public Media Journalism”, *Journalism Practice*, 13(5), <https://doi.org/10.1080/17512786.2018.1542975>

Boyles, J. L. (2017), “Building an audience, bonding a city: digital news production as a field of care”, *Media, Culture and Society*, 39(7).

<https://doi.org/10.1177/0163443716682073>

Chan_Olmsted, S. M., & Wang, R. (2019), “Shifts in Consumer Engagement and Media Business Models”, In M. Deuze & M. Prenger (Eds.), *Making Media: production, Practices, and Professions*, Amsterdam University Press.

Chan_Olmsted, S. M., & Wolter, L.C. (2018), “Perceptions and practices of media engagement: A global perspective”, *International Journal on Media Management*, 20(1), <https://doi.org/10.1080/14241277.2017.1402183>

- Chua, S., & Westlund, O. (2019), "Audience_Centric Engagement, Collaboration Culture and Platform Counterbalancing: A Longitudinal Study of Ongoing Sensemaking of Emerging Technologies", *Media and Communication*, 7(1).
- <https://doi.org/10.17645/mac.v7i1.1760>
- Ciancone Chama, A. G., Monaro, M., Piccoli, E., Gamberini, L., & Spagnolli, A. (2019), "Engaging the Audience with Biased News: An Exploratory Study on Prejudice and Engagement", *In Persuasive Technology: Development of Persuasive and Behavior Change Support Systems*.
- https://doi.org/10.1007/978_3_030_17287_9_28
- Das, Sanchari and Goard, Javon and Murray, D. (2017), "How Celebrities Feed Tweeple with Personal and Promotional Tweets: Celebrity Twitter Use and Audience Engagement", In Proceedings of the 8th International Conference on Social Media & Society.
- <https://doi.org/10.1145/3097286.3097316>
- Djerf-Pierre, M., Lindgren, M., & Budinski, M. A. (2019), "The Role of Journalism on YouTube: Audience Engagement with 'Superbug' Reporting", *Media and Communication*, 7(1).
- <https://doi.org/10.17645/mac.v7i1.1758>
- Doyle, G. (2013), *Understanding media economics* (2nd ed.), London: Sage Publications.
- du Plessis, C. (2019), "Prosumer engagement through story-making in transmedia branding", *International Journal of Cultural Studies*, 22(1).
- <https://doi.org/10.1177/1367877917750445>
- Fuchs, C. (2017), *Social media: A critical introduction*, Sage.
- Ha, L., Xu, Y., Yang, C., Wang, F., Yang, L., Abuljadail, M., ... Gabay, I. (2018), "Decline in news content engagement or news medium engagement? A longitudinal analysis of news engagement since the rise of social and mobile media 2009–2012", *Journalism*, 19(5).
- <https://doi.org/10.1177/1464884916667654>
- Ibrahim, N. F., Wang, X., & Bourne, H. (2017), "Exploring the effect of user engagement in online brand communities: Evidence from Twitter", *Computers in Human Behavior*, 72.
- <https://doi.org/10.1016/j.chb.2017.03.005>
- Karimi, K., & Salavatian, S. (2018), "Audience Engagement as a Competitive Advantage in Public Television: Case of Gamification Use in IRIB IPTV", In *Competitiveness in Emerging Markets*. Springer, Cham.
- Khajeheian, D. (2016), "Audience Commodification: A Source of Innovation in Business Models", *Technology Innovation Management Review*, 16.
- <https://doi.org/10.22215/timreview/1010>
- Khajeheian, D. (2019), "Qualitative Methods in Media Entrepreneurship Research: Clarification of the terms Framework", *Model and Pattern, Ad_minister*, 34.
- https://doi.org/10.17230/Ad_minister.34.1
- Kim, S., & Baek, T. H. (2018), "Examining the antecedents and consequences of mobile app engagement", *Telematics and Informatics*, 35(1).
- <https://doi.org/10.1016/j.tele.2017.10.008>
- Krebs, Isabelle and Lischka, J. A. (2017), "Is audience engagement worth the buzz? The value of audience engagement, comment reading, and content for online news brands", *Journalism*.

- <https://doi.org/10.1177/1464884916689277>
- Krebs, I., & Lischka, J. A. (2019), “Is audience engagement worth the buzz? The value of audience engagement, comment reading, and content for online news brands”, *Journalism*, 20(6).
- <https://doi.org/10.1177/1464884916689277>
- Meier, K., Kraus, D., & Michaeler, E. (2018), “Audience Engagement in a Post-Truth Age”, *Digital Journalism*, 6(8).
- <https://doi.org/10.1080/21670811.2018.1498295>
- Moe, H., Poell, T., & van Dijck, J. (2016), “Rearticulating Audience Engagement”, *Television & New Media*, 17(2).
- <https://doi.org/10.1177/1527476415616194>
- Napoli, P. M. (2011), *Audience evolution: New technologies and the transformation of media audiences*, Columbia University Press.
- Panagiotopoulos, P., Shan, L. C., Barnett, J., Regan, Á., & McConnon, Á. (2015), “A framework of social media engagement: Case studies with food and consumer organisations in the UK and Ireland”, *International Journal of Information Management*, 35(4).
- <https://doi.org/10.1016/j.ijinfomgt.2015.02.006>
- Peifer, J. T., & Myrick, J. G. (2019), “Risky satire: Examining how a traditional news outlet’s use of satire can affect audience perceptions and future engagement with the news source”, *Journalism*, 146488491983325.
- <https://doi.org/10.1177/1464884919833259>
- Picone, I., Kleut, J., Pavlíčková, T., Romic, B., Møller Hartley, J., & De Ridder, S. (2019), “Small acts of engagement: Reconnecting productive audience practices with everyday agency”, *New Media & Society*, 00(0).
- <https://doi.org/10.1177/1461444819837569>
- Prabhu, Vinay and Rosenkrantz, A. B. (2015), “Enriched audience engagement through Twitter: Should more academic radiology departments seize the opportunity?”, *Journal of the American College of Radiology*, 12(7).
- Rahim, A and Izzudin, Afiq and Ibrahim, Mohd Ismail and Salim, A and Nizam, Faizul and Ariffin, M. A. I. (2019), “Health Information Engagement Factors in Malaysia: A Content Analysis of Facebook Use by the Ministry of Health in 2016 and 2017”, *International Journal of Environmental Research and Public Health*, 16(4).
- <https://doi.org/10.3390/ijerph16040591>
- Romney, M., & Johnson, R. G. (2018), “Show me a story: narrative, image, and audience engagement on sports network Instagram accounts”, *Information, Communication & Society*.
- <https://doi.org/10.1080/1369118X.2018.1486868>
- Srisaracam, S. (2018), “Crafting News Narratives on Social Media”, *Journalism Practice*, 12(8).
- <https://doi.org/10.1080/17512786.2018.1507683>
- Srivastava, J., Saks, J., Weed, A. J., & Atkins, A. (2018), “Engaging audiences on social media”, Identifying relationships between message factors and user engagement on the American Cancer Society’s Facebook page”, *Telematics and Informatics*, 35(7).
- <https://doi.org/10.1016/j.tele.2018.05.011>

- Sung.Un Yang, Minjeong Kang, P. J. (2010). "Effects of Narratives, Openness to Dialogic Communication, and Credibility on Engagement in Crisis Communication Through Organizational Blogs", *Communication Research*, 37(4).
- <https://doi.org/10.1177/0093650210362682>
- Takahashi, T. (2010), "MySpace or Mixi? Japanese engagement with SNS (social networking sites) in the global age", *New Media & Society*, 12(3).
- <https://doi.org/10.1177/1461444809343462>
- Walmsley, B. (2016), "From arts marketing to audience enrichment: How digital engagement can deepen and democratize artistic exchange with audiences", *Poetics*, 58.
- <https://doi.org/10.1016/j.poetic.2016.07.001>
- Yu, E., Jung, C., Kim, H., & Jung, J. (2018), "Impact of viewer engagement on gift-giving in live video streaming", *Telematics and Informatics*, 35(5).
- <https://doi.org/10.1016/j.tele.2018.03.014>